

LENGYEL TAMÁS

40. ábra

TEKTONIKAI HOVATARTOZÁSOM

még mindig másutt vagyok.
most épp az óbizánci székhely helyén
és nem csak én, te is velem.
együtt aggódunk itt egy-két napig a helyzeten,
hogy Isztambul környékére a következő 10-20
éven belül a Richter-skálán
7.0-s erősségű földrengést
jeleznek előre a kutatók
és a Márvány-tenger közelsége miatt
szökőár kialakulása,
hajóvonták találkozása szabad.

a szüleim sírja, vagyishogy, kriptája,
mert ők így nevezik, Vácon van,
és jó anyám mindig elmondja, remélem
gyakran eljössz majd hozzánk.
morbid gondolat, hiszen így hetven-nyolcvanon
túl viszonylag még virulnak.
gyerekeim. kis stockholmi buddhisták.
mármint nem csoda ha skype-on
nem mindig vagy nem mindegyikükön látom
a ragaszkodást. talán költői képzelet kell
ahhoz, hogy kötődni tudj
egy elektronikus apához. Sebj,
élőben mindig nagyon szeretnek.
és mégsem kérdezhetem tőlük, amit tőlem
a nyolcvan éves múlt anyám,
mi lesz, ha szeretném,
hogy látogassanak majd akkor is miután
túlsúlyos gondolataimtól megpihenek.
jobb-e ha karnyújtásnyira keresek helyet
vagy tréfásan szólva ők minden
sírkövet megmozgatnak majd utánam.
és ott van még a nevelt fiam

többnyire most Ungváron élünk,
ahol majd egy földrengésnyi vagy
szökőárnyi idővel ezelőtt azt mondták már
nem vagyok idevaló. Máig sem értem miért.
neked ide a környékre való minden közelid,
november elsején itt emlékezel meg,
és bár bízom benne, hogy még nem közelít
az ideje – igaz, most épp beteg vagyok,
de mert velem vagy hogy ápolj, mit nekem
ez a kis kín, itt kinn Konstantinápolyban.
majd máskor kitaláljuk, hová temettem
magam, a fő, hogy jó legyen.

87. ábra

B E L M O N D O

ha találkoznék azzal a fiatalemberrel
inkább egy kövér gyerek lenne
aki bizonyítani akar hogy van olyan
okos gyors erős szép sovány, mint a többi,
sőt legalább egy valamiben jobb
kövér fantáziámmal sokfélét kezdtem kitalálni:
felveszem a harcot a rosszal
akkor még nem tudtam pontosan
a rosszmájú kölykökön veszekedő szülőkön és
kapzsi cowboyokon kívül mi tartozik ide
megjutalmazom a jókat megmentem a rászorulókat
az összes csinos kedves lányt
és mindezt stílussal mint Belmondo
közben melleleg tejből-vajból fürdök.

azóta egyszer voltam buddhista is
akkoriban már nem érdekeltek
a gonosz cowboyok valamiért mégis
Vira néven vettem menedéket
nem tudok szanszkritül, de azt jelenti Hős
angolul viszont tudok, kisebb hibákkal
nem emiatt de jártam Ausztráliában
és nem minden csinos kedves lányba
de „mindenütt”, tehát „ott” is

voltam szerelmes.
egyszer elkergettem egy csövest
mert egy lányt zaklatott.
a gyerekeimet elhagytam
sértettem törvényt, nem egyet,
néha már megcsal az emlékezetem
harcművészeteket űzők évek óta
messze nincsenek már olyan fittekké az ízületeim,
mint az ukrán utakon elaggott Volkswagenem futóműve
pedig Porschéről is álmodoztam.

Most megint Ungváron élek
egy házban nem messze onnan,
ahol kövér gyermekkoromban.
nemrég kerítést javítottam,
ahhoz nem kell stílus
csak csiszolsz glettelsz csiszolsz festesz
tegnap kertet ástam, ahhoz se kell,
most krumplit hámozok.
Morricone zenéje szól közben
eszembe jut az én Belmondóm
és tudom, hogy mégiscsak hős vagyok.
ebédre sült hal lesz új burgonyával,
káposztasalátával, utána cseresznyéspite.

